

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Når der indledes et samarbejde, behøver dette imidlertid ikke nødvendigvis have karakter af en filialordning. Der kan træffes aftale om biblioteksmæssigt samarbejde, uden at institutionsbiblioteket bliver en del af folkebibliotekssystemet og dermed underlagt de regler, der gælder for dette. Jeg har i denne sammenhæng bemærket, at det i Frederiksberg kommunes notat til biblioteksudvalget af 25. november 1983 nævnes, at »ordningen ikke kan betegnes som en biblioteksmæssig funktion...«.

Det er rigtigt, at udbuddet af billigbøger og antikvariske bøger kan være så begrænset, at samlingen kan få en tilfældig karakter. Jeg anser den almindeligt anvendte betjeningsform, hvorefter patientbiblioteket er et led i den almindelige stedlige folkebiblioteksvirksomhed, for at være den mest hensigtsmæssige og biblioteksfagligt bedste, men lovgivningen pålægger som nævnt ikke institutioner at oprette en biblioteksbetjening og, når de gør det, ikke nødvendigvis i form af en afdeling af folkebiblioteket.

Spm. nr. S 209

Til *socialministeren* (7/3 84) af:

Agerschou (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at den samlede udgift til almindelig brystprotese samt skifteproteser, der kan ydes støtte til efter bilstandslovens § 58, allerede efter ca. 2 år overstiger udgiften til en permanent brystprotese?«

Begrundelse

I et svar på et tidligere spørgsmål (nr. S 14) har ministeren tilkendegivet, at permanente brystproteser betragtes som en sygehusudgift, der ikke kan ydes tilskud til efter bilstandslovens § 58. Endvidere har indenrigsministeren i et svar (nr. S 144) oplyst, at indoperation af permanente brystproteser ikke hører til en behandling, som sygehusvæsenet er forpligtet til at yde, og som derfor må betydes af patienten selv, hvis der ikke påvises indikationer for denne operation af helbredsmæssig karakter, det være sig af fysisk eller psykisk karakter.

I denne forbindelse bedes ministeren bekræfte, at den samlede udgift til almindelig brystprotese samt skifteproteser allerede efter

ca. 2 år overstiger udgiften til en permanent brystprotese.

Svar (15/3 84):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Socialstyrelsen har oplyst følgende:

»Efter oplysning fra Finseninstitutet og rigshospitalet andrager udgiften til indoperation af brystprotese – permanent brystprotese – ca. 4.000–5.000 kr. + operation. Udføres operationen privat, andrager den samlede udgift ca. 11.000 kr.

Det er endvidere oplyst, at der for tiden ikke er venteliste for personer, der ønsker foretaget en brystoperation.

Langt den overvejende personkreds, der får foretaget en operation af brystprotese, er cancerpatienter, men der foretages også enkelte operationer på baggrund af kosmetisk indikation. På de ovenfor nævnte hospitaler kræves heller ikke betaling for brystoperationer med kosmetisk indikation.

Udgiften til løse brystproteser andrager ca. 1.500 kr. pr. brystprotese. Holdbarheden af en brystprotese er ca. 2 år.

Det må på baggrund heraf konstateres, at der er en væsentlig forskel i udgiften mellem permanent brystprotese og løs brystprotese, men det må understreges, at valget mellem de to løsninger ikke beror på en økonomisk vurdering, men alene på en medicinsk indikation.«

Socialministeriet kan henholde sig til socialstyrelsens oplysninger.

Spm. nr. S 210

Til *justitsministeren* (7/3 84) af:

Leif Hermann (SF):

»Hvilke bemærkninger og overvejelser giver artiklen i Jyllands-Posten den 2. marts 1984 med overskriften »Fingeraftryk i alvorlig knibe« anledning til for så vidt angår politiets adfærd og for så vidt angår en tydeliggørelse af reglerne for afgivelse af fingeraftryk, indtil straffelovrådets overvejelser er afsluttede?«

Begrundelse

For så vidt de i Jyllands-Postens og andre dagblades enslydende reportager afgivne oplysninger er korrekte, må det være klart uac-